

Jemu, našchemu wobradženemu Božemu džěczatkej, rě-
faju pak tež radžiczel. Hdze je žana njewěstosc, žadny
stysk, žana nusa, hdzež wón njemóhl swojim derje radžicž?

Wšhitka mudrosč we poknosći

Je w tebi, Jesužo.

Daj, so ja nětk we žadosći

Tebje pytam wysche wschob'!

Haj w nim je wschitka wěrnosc, wschitka mudrosč, wscha
dobra rada. Derje, derje je wam radžene, hdž so wot jeho
płowa, wot jeho wole wodžicž dawacze. Wón swoj hlóš
sjawuje a wótsje posběhuje a k našchemu sbožu nam ryczi,
so bychmy tu swěru pytali to jene, kiž je nusne. Wón je
Jerusalemej radžil; ale Jerusalem je k swojej schodze nje-
chalo jeho radu pschijecž. D so njetriebali we wěcznosći
šami na šebje žaloscžicž: „Nam njebě radžicž, teho dla nam
njebě pomhacž!“ Shtož pak Jesužowej radze posłucha, temu
je cžašnje a wěczuje spomhane.

Jemu, našchemu wobradženemu Božemu džěczatkej, rě-
faju pak tež Bóh móžny. Glaj hacž runjež je małusčki
a maczerneje lubosče potrjebliwy, kaž kóžde druge džěczatko,
dha je tola w nim tón swlyny móžny Bóh; haj w tutym
džěczatku je bójštwo a cžlowjestwo šjenoczene. Tuto džěczatko
je Bóhcžlowjek. D teho dla budze temu džěczatkej móžno,
hrěch, šmjercž a helu pschewinycž. Shto je straschnishe,
džli hrěch, kiž so wot Hadama šem kaž naražazy wužad
zplého cžlowjestwa jima a na wschěch žilkach a kosczach žerje
k wěcznej šmjerczi? A shto je móžnishe džli šmjercž, kiž
tež najtwjerdše sanki roštamje a tež najmóžnischich khěžorow
s tróna do kaschcža postorczi? Psched jeje mozu njeje žane
wobrocze a s jeje rukow žane wuczeknjenje. A shto je hróšb-
nishe džli hela se swojej wěcznej cžwilu, kiž ma pokne
prawo na wschěch hrěschnikow, dokelž šu na jejnym puczu
khodzili a do jejneje služby so podali. D to šu czi tsjo
hróšbni njepscheczeljo cžlowjestwa, pscheczivo kotrymž žana
cžlowška móž, ani tež šjenoczena móž wschitkich cžlowjekow
hromadze nicžo njedokonja. Ale Khrystuž, tón Knješ, je
tón dobyčerski rycer, tón móžny Bóh, kiž je jich sa naš
pschewinyl. Shtožkuliž so we wěre jeho džerzi, temu jěd,
mjecž a płomjo tutych hróšbnych njepscheczelow njemóža schko-
džicž. Khrystuž je dolžne wopisimo našchich hrěchow na
swoj kšhiž pschibil a jo wuhasnyl se swojej Božej krowju.